

זכורני, באחד מביקוריי אצל ה'חזון איש' זצ"ל, באו אליו צוות של רופאים מנתחים על מנת להתייעץ איתו אודות ניתוח ראש מורכב שעמדו לעשות. הם שטחו בפניו את פרטי הדברים. אמר להם ה'חזון איש' מיד שהם טועים בגישה שלהם, וכי עליהם לבצע את הניתוח באופן אחר כדי שלא לפגוע במוח. הוא הסביר להם בפרוטרוט את מהלך הניתוח שעליהם לעשות.

הרופאים יצאו מביתו נפעמים ונדהמים: איך ה'חזון איש', שמעולם לא למד רפואה, קלט מיד את כל היקף הפרטים של אותו הניתוח? כיצד "עלה" על טעותם של הרופאים, שעלולה היתה להיות קריטית עבור אותו חולה, וכיצד גם מצא בו – במקום את הפתרון לעניין? זהו כוחם של צדיקים שעמלים בתורה ושמקדשים שם שמים ברבים!

השתוקקות למצוות ולתורה

"אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" (כ"ו, ג')

באחד מפירושי לפסוק זה, הביא בעל ה'אור החיים' הקדוש את מאמר חז"ל (ויק"ר ז', ג') על הפסוק (ז', ל"ז) "זאת התורה לעולה למנחה": "אדם עוסק בפרשת עולה, מעלה עליו כאלו הקריב עולה". כלומר, שכל מצוה שאין אדם יכול באותה עת לעשותה, אם הוא לומד את דיניה בתורה, נחשב לו כאילו עשה.

אוצר החכמה

על פי זה, פירש ה'אור החיים' הקדוש את הפסוק בפרשתנו: "זאת מצוותי תשמרו" – שמירה מלשון ציפייה, כמו (בראשית ל"ו, י"א): "ואביו שמר את הדבר", ופירש רש"י (שם): "היה ממתין ומצפה מתי יבא". אם תשמרו, תצפו ותשתוקקו, לקיים את המצוות שאינן בהישג ידיכם, "ועשיתם אותם" – מעלה אני עליכם כאילו עשיתם אותן ממש. אלו הם דברי 'אור החיים' הקדוש.

ואם כך הוא לגבי כל המצוות, לגבי מצות תלמוד תורה עצמה על אחת כמה וכמה. לפעמים חושב האדם, שכיון שהוא לא למד בישיבה, אין הוא יודע – וגם אינו רגיל – לתלמוד תורה בעמל ויגיעה, ומשום כך הוא פטור מלימוד. אך זו טעות! על האדם לצפות ולהשתוקק מתי יגיע לידי כך. כך מצווה אותו התורה: "זאת מצוותי תשמרו" – צפה והשתוקק להגיע למצב של עמל ויגיעת התורה.